

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 10 lutego 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias – Grecja) – DIMCO Dimovasili M.I.K. E./Ypourgos Perivallontos kai Energieias

(Sprawa C-499/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Dyrektywa 97/23/WE – Urządzenia ciśnieniowe – Oznakowanie CE – Wprowadzanie do obrotu i wprowadzanie do użytku – Ograniczenia mające na celu zapewnienie ochrony ludzi – Artykuły 34 i 36 TFUE – Uregulowanie krajowe nakładające ograniczenia dotyczące sposobu instalowania gazowych przewodów rurowych]

(2022/C 148/06)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DIMCO Dimovasili M.I.K.E.

Druga strona postępowania: Ypourgos Perivallontos kai Energieias

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 pkt 1.1 dyrektywy 97/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 maja 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń ciśnieniowych, zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r., i załącznik I do tej dyrektywy w związku z jej art. 2 ust. 2 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które w celu zagwarantowania bezpieczeństwa ludzi, w szczególności na wypadek zjawisk sejsmicznych, ustanawia pewne warunki dotyczące sposobu instalowania urządzeń ciśnieniowych, takich jak przewody rurowe przeznaczone do przesyłu gazu, w tym urządzeń opatrzonych oznakowaniem CE, pod warunkiem że uregulowanie to nie skutkuje koniecznością wprowadzania jakichkolwiek zmian do takich urządzeń i nie stwarza przeszkody zakazanej na mocy art. 34 i 36 TFUE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 433 z 14.12.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 lutego 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – OE/VY

(Sprawa C-522/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ważność – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja do rozpoznania pozwu lub wniosku o rozwód – Artykuł 18 TFUE – Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 – Artykuł 3 ust. 1 lit. a) tiret piąte i szóste – Różnica między długością okresów pobytu wymaganych do ustalenia sądu właściwego – Rozróżnienie między rezydentem będącym obywatelem państwa członkowskiego siedziby sądu rozpoznającego sprawę a rezydentem niebędącym obywatelem tego państwa – Dyskryminacja ze względu na przynależność państwową – Brak]

(2022/C 148/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: OE

Strona pozwana: VY

Sentencja

Ustanowioną w art. 18 TFUE zasadę niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie temu, by jurysdykcja sądów państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się miejsce zwykłego pobytu powoda lub wnioskodawcy, taka jak przewidziana w art. 3 ust. 1 lit. a) tiret szóste rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, była uzależniona od minimalnego okresu pobytu powoda lub wnioskodawcy, bezpośrednio przed wniesieniem pozwu lub wniosku, krótszego o sześć miesięcy od przewidzianego w art. 3 ust. 1 lit. a) tiret piąte tego rozporządzenia na tej podstawie, iż zainteresowany jest obywatelem tego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 35 z 1.2.2021.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 10 lutego 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – PF, MF/Minister for Agriculture, Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

(Sprawa C-564/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rybołówstwa – Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 – System kontroli – Artykuł 33 ust. 2 lit. a) i art. 34 – Zapis dotyczący połowów i nakładu połowowego – Przekazanie Komisji Europejskiej informacji dotyczących ilości złowionego homarca – Możliwość wykorzystania danych innych niż dane zawarte w dzienniku połowowym – Racjonalna i oparta na podstawie naukowej metoda przetwarzania i weryfikacji danych – Zamykanie łowisk]

(2022/C 148/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: PF, MF

Druga strona postępowania: Minister for Agriculture, Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

Sentencja

Artykuł 33 ust. 2 lit. a) i art. 34 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/812 z dnia 20 maja 2015 r., należy interpretować w ten sposób, że organ kontroli danego państwa członkowskiego nie jest zobowiązany do przekazywania Komisji Europejskiej jedynie danych wpisanych przez kapitanów statków rybackich do dziennika połowowego, zgodnie z art. 14 i 15 tego rozporządzenia, lecz może stosować racjonalną i opartą na podstawie naukowej metodę, taką jak metoda „spędzonego czasu”, do przetwarzania takich danych w celu zapewnienia dokładności danych liczbowych dotyczących połowów, które przekazuje Komisji.

(¹) Dz.U. C 19 z 18.1.2021.